

RECENSIE

Scène uit KING A.

Wedergeboorte van KING A overrompelt

Tien jaar geleden flikte Inèz Derksen haar theatrale kunstje voor het eerst.

Haar versie van de eeuwenoude Arthur legende werd toen unaniem geprezen. Daarna deed ze het ridderspel in Duitsland nog eens over. En nu staat ze opnieuw met *KING A* op Nederlandse bodem. En hoe!

Een nieuwe vijfkoppige cast slaat overrompend toe. Vaandelzwaaiend, ritmisch stampend en uit volle borst zingend, grijpen de ridders van de ronde tafel de toeschouwers bij de strot en wrijven ze hen in dat ze van plan zijn om de mensen te laten nadenken over wat ze zelf willen en kunnen. Was de voorstelling tien jaar geleden al akelig actueel, nu is ze dat minstens evenzeer, zo niet nog veel meer, getuige teksten als 'het moet afgelopen zijn met pakken wat je pakken kan' en 'we moeten voor elkaar opkomen'. De Laaglandridders van de ronde tafel zijn geen historische figuren in eeuwenoude kledij, maar jonge eigentijdse moraalridders bij wie evenzeer plaats is voor meisjesridders. Want in hun democratische besluitvorming aan de ronde tafel, waaraan iedereen gelijk is, wordt onder andere gestemd over gelijke rechten voor jongens en meisjes. Dat niet alle ridderlijke afgevaardigden het stoere gevecht wensen in te ruilen voor het in hun ogen 'weke overleg', zorgt voor de onontbeerlijke theatrale conflictstof. Niettemin verlopen de avonturen redelijk zorgeloos totdat de liefde haar intrede doet en de voorspelling van Merlijn dat 'waar trouw wordt gezworen, haat wordt gezaaid', bewaarheid wordt. Jaloezie splijt de vriendschap tussen Arthur en Lancelot en maakt een

TONHEEL

★★★★☆

Gezien: KING A (voor 8+) van verschillende schrijvers. **Door:** Het Laagland. **In:** Stadsschouwburg Sittard (29-9). **Nog te zien in:** Maastricht (13-10), Heerlen (20-10), Weert (26-4) en Venlo (5-5)..

eind aan de democratische dromen. Maar niet definitief, want nadat Arthur eigenhandig de ronde tafel heeft vernietigd, gaat het zaallicht aan en laat zijn vrouw weten dat ze altijd opnieuw kunnen beginnen omdat je, ook als het niet lukt, toch steeds weer een stukje verder kunt komen'.

En met die hoopvolle wens eindigt een voorstelling die vanaf het eerste moment energiek van het podium spat en de zaal tot aan de laatste seconde in een heerlijk tintelende greep houdt. Het acterende kwintet is onvermoeibaar in de weer. Met een veertigtal kinderstoeltjes bouwen ze steeds weer andere tot de verbeelding sprekende locaties. Ze rennen en dollen, zwaardvechten en acrobatiëken, zingen en verstillen en brengen zo het eeuwenoude verhaal op een enthousiaste, dynamische en vooral vakkundige en niet te vergeten humorvolle manier tot leven, inclusief een aarzelende sensuele toets. Inèz Derksen heeft een van haar theatrale troetelverhalen opnieuw geboren laten worden. Een wedergeboorte die het verdient om door zoveel mogelijk mensen gezien te worden.

JOS PROP